

RUTA ORÍGENS

DESCOBREIX GRÀCIA

RUTA ORÍGENS

Districte de Gràcia

Gràcia és un poble orgullós i diferent. D'entre els edificis, en destaca l'arquitectura d'artistes reconeguts i d'altres anònims. Tots ells són testimoni d'una Gràcia que neix a partir d'unes masies rurals i acull les torres d'estiueig barcelonines. És la Gràcia de la burgesia modernista i la dels obrers, on la tradició i la innovació van de bracet, la casa d'artistes cosmopolites i de mestres artesans.

Tant si creus que la coneixes com si hi has arribat per primer cop, aquestes rutes a peu et permetran endinsar-te pels seus carrers —que canvien de nom a cada revolt— per gaudir de les places vibrants que la identifiquen. Gràcia és art, cultura, vida i moltes coses més. Diuen que un cop hi entres, et roba el cor per sempre més. T'hi atreïeixes?

Visita el web per trobar-hi la teva propera ruta: Adreça web http://ameva.barcelona.cat/gracia/ca/home/descobrix

I, si ho prefereixes, descarrega't l'app i t'hi acompanyarem: Adreça app **RUTES GRÀCIA**

ELS ORÍGENS DE GRÀCIA

El districte de Gràcia està format per cinc barris que es caracteritzen per una gran diversitat: Camp d'en Grassot i Gràcia Nova, la Salut, Vallcarca i els Penitents, el Coll i Vila de Gràcia.

Geogràficament parlant, Gràcia es troba entre el pla de Barcelona i la falda de la serra de Collserola, tot passant per la Muntanya Pelada —que acull el Park Güell— i per una part dels Tres Turons, que porta al parc de la Creueta del Coll. Així mateix, Gràcia també era una zona de camins i torrents a mig camí entre la Barcelona emmurallada i el municipi de Sant Cugat del Vallès. Plena de torrents i rieres que baixaven de la muntanya al mar, i de camins i vies que han donat nom a alguns dels carrers actuals, als segles XVII i XVIII Gràcia era una vila eminentment agrícola i ramadera. La zona estava esquitxada de masies amb camps de conreu de cereals, envoltada de bosc, vinyes, oliveres, ametllers, garrofers, figueres i plena de porcs, ovelles, cabres, gallines, oques i coloms. El calendari agrícola marcava la vida de pagès per a la distribució de les tasques durant l'any i, evidentment, de les festivitats, en especial Sant Isidre i la Mare de Déu d'Agost.

Des de masies a cases modernistes, passant per antigues fàbriques i mercats, Gràcia sempre ha estat representada per la seva singularitat, les seves festes i tradicions, el tarannà de la seva gent i el seu sentiment de pertinença, aspectes que fan que sigui especial. És un territori que mai no oblida el període de la seva història durant el qual va ser un municipi independent de Barcelona i que presenta un urbanisme tan especial i una unió d'entitats tan diverses que afavoreixen, més que no pas en altres llocs, l'exercici voluntari de l'associacionisme i de la cultura.

Aquests trets i la seva densitat, així com el seu origen rural, fan que avui en dia Gràcia sigui un lloc de referència per a aquelles persones que enyoren allò que és natural i proper. La conservació de l'entorn i els recursos satisfan totes les seves necessitats actuals, sense haver de sacrificar les dels futurs graciencs i graciencques. Plena de botigues i comerços ecològics, de consum col·laboratiu i comerç just, de segona mà i restauració, Gràcia es presenta sosteniblement i socialment responsable.

Per això, aquesta ruta vol apropar-te als orígens del barri, a les seves tradicions i als espais que els veïns i veïnes volen compartir amb tu, convençuts que els estimaràs com si fos casa teva. Recorda que la teva empremta condiciona aquesta essència i que depèn de tu que, en un futur, els teus també puguin conèixer Gràcia com ara la coneixes tu.

Aquesta ruta comença a l'església de la Mare de Déu de Gràcia i de Sant Josep —que va donar nom a la Vila i que popularment és coneguda com els Josepets de Gràcia— i continua per una de les primeres vies de comunicació de Barcelona, el carrer Gran de Gràcia, on encara es conserven vestigis de l'origen rural. Més endavant, podràs visitar els mercats de la Llibertat i de l'Abaceria Central, tot passejant pel camí antic de la riera de Sant Miquel i gaudint d'una companyia animada, tal com és la vida de poble que encara es respira als seus carrers.

1 Els Josepets
Pl. de Lesseps, 25

En una altra època, on avui hi ha la plaça de Lesseps només hi havia camps i camins. Els frares carmelites descalços van decidir fundar un convent en aquest indret, just a l'encreuament de les rieres de Vallcarca i de Cassoles. L'any 1626, l'antic convent va donar peu a la formació de tota una vila, la de Gràcia. Avui en dia, del conjunt carmelita tan sols es conserva l'església barroca que presideix la plaça.

2 Escola Vedruna
c. Gran de Gràcia, 236

Faldilles prisades i corredisses per entrar a classe. Des del 1862, les Vedrunes formen part de l'educació dels infants del barri.

L'actual centre educatiu concertat ocupa l'edifici d'estil historicista de Bernat Pijoan. Incorpora ornaments que delaten el seu origen cristià com ara el coronament esglaonat amb l'escut i la creu o, com si d'un temple és tractés, la porta de mig punt amb la inscripció: *Colegio de San José. Dirigido por las Hermanas Carmelitas de la Caridad.*

3 Torre de l'aigua
c. de Santa Àgata, 4 i 6

En un moment en què els cultius eren el motor de l'economia graciencia preurbana es va aixecar aquesta tosca torre cilíndrica d'obra arrebossada destinada a controlar la pressió de l'aigua per a la distribució.

És una construcció de caire pràctic en la qual les úniques llicències decoratives són el trident de ferro forjat del rei grec del mar Posídat que corona la torre i l'arcuació cega que la resseguieix per sota.

4 Casa baró de la Barre - La Fontana
c. Gran de Gràcia, 190 i 192

A mig camí entre una masia de conreu i una luxosa mansió, del final del XVIII, el baró de la Barre va ordenar construir el palauet que avui en dia és l'Espai Jove La Fontana. Més coneguda pel bosc amb estàtues, fonts i brolladors, de la casa es conserven la contundent cornisa que la tanca i, on ara hi ha el pati de l'escola, les arcades de mig punt sobre pilars quadrats de la galeria.

La casa del baró ha estat seu de l'Escola Laboral i de la Guarderia Infantil Parroquial Santa Teresa del Niño Jesús.

5 Plaça de Trilla
Pl. de Trilla

Les vinyes del mas de Can Trilla donen nom a aquesta plaça urbanitzada el 1825 per Pere Serra. És una de les moltes places que donen identitat a Gràcia i en la qual trobem el monument dedicat a les colles de Sant Medir, obra de Núria Tortras (1969). Les colles són les protagonistes de la festa dolça que commemora la promesa del forner del carrer Gran de Gràcia, Josep Vidal i Granés, al sant patró dels pagesos cap al 1830. Així doncs, el 3 de març, des de dalt de cavalls i carrosses engalanades, milers i milers de caramells volen literalment per l'aire als carrers de Gràcia.

6 Can Trilla
c. Gran de Gràcia, 177

Recordatori de les masies graciencques, als cellers de Can Trilla es premsava el raïm i es feia oli amb les oliveres dels camps que l'envoltaven. L'lar d'un pagès benestant, la construcció del segle XVII incloïa un cos lateral que va ser capella i fusteria, i un altre cos destinat als magatzems i a les quadres (avui en dia és un local comercial).

A la capella barroca del segle XVIII es conserven les pintures de la cúpula que reproduïxen motius arquitectònics. El 1817 s'hi va celebrar l'aplec de la Mare de Déu d'Agost, màxima manifestació de la cultura popular graciencia. En l'actualitat és una residència de monges.

7 Mercat de la Llibertat
Pl. de la Llibertat, s/n

Per tal d'urbanitzar els seus camps, Marc Olives va cedir part dels seus terrenys per fer-hi una plaça d'ús públic. Batejada com a plaça del Rei i coneguda com a plaça Gran o de la Constitució, des del 1842 acull el mercat de la Llibertat. Primer va ser un mercat de paradeses a l'aire lliure que, des del 1875, estan resguardades per una coberta de ferro.

El 1893, per la festa major, va obrir les portes el mercat modernista actual obra de l'arquitecte municipal Miquel Pascual. El treball ornamental de ferro forjat —com ara els dos grans escuts de Gràcia de l'entrada— el va confiar a Francesc Berenguer i Mestres.

8 Plaça de Gal·la Placidia
Pl. de Gal·la Placidia

Nexe d'unió entre Gràcia i Sant Gervasi, és una de les places més transitades de la Vila de Gràcia. Durant les obres de soterrament del Ferrocarril de Sarrià el 1927 s'hi van trobar les restes de la creu trencada que li havia donat nom i que marcava el punt on convergien les rieres de Cassoles i de Vallcarca. Ara rep el nom de l'emperadriu romana, esposa del rei visigot Ataúlf, que va viure a Barcelona vers el 415.

Si ocupa un lloc al cor dels veïns i veïnes del barri és pels cavallets de fusta tallada del parc d'atraccions *Caspolino* que els van fer feliços durant tres generacions.

9 Institut Vila de Gràcia
c. de Lluís Antúnez, 12

Concebut com a form de pa, l'actual Institut Vila de Gràcia està dotat de grans finestralns pensats per recollir la llum a primera hora del dia, justament quan els forners començaven la jornada. Obra noucentista de Joaquim Raspall i Mayol, ens presenta a Sant Jaume a cavall i espasa en mà.

L'apòstol, patró d'Espanya i pelegrí recordat pel camí de Sant Jaume, també és el lluitador que va defensar els cristians davant els musulmans o els indígenes de l'opressor espanyol.

10 Escola Josep Maria Jujol - Antics Tallers Mañach
c. de la Riera de Sant Miquel, 39 i 45

L'escola Josep Maria Jujol va ser el taller de caïxes fortes per al qual l'arquitecte va idear un original sistema d'il·luminació natural amb pinacles i tirants al sostre de maó vist. El seu propietari, Pere Mañach, va ser marxant de Pablo Picasso, va acompanyar Gaudí durant les seves darreres hores i va impulsar la creació de l'escola gaudiniana.

Anys més tard, l'edifici va ser el safareig dels Escala, on les bugaderes xafardejaven entre sabó i roba bruta.

11 Edifici modernista
c. de la Riera de Sant Miquel, 44

Papallones i trèvols esgrafiats, com si d'un patró es tractés, sinuosos balcons amb barrots treballats de ferro forjat i una extensa vegetació emmarcant les obertures. No hi ha cap dubte que es tracta d'una joia del modernisme que va aixecar-se el 1902 en el moment de màxim esplendor del moviment, tal com indica la data encerclada al seu magnífic coronament.

Darrere el coronament, l'edifici —de planta baixa i dos pisos— amaga una terrassa de la qual veïem les reixes ondulants a banda i banda.

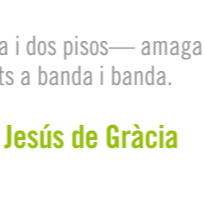
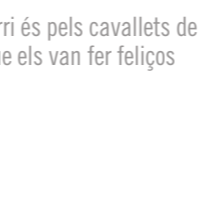
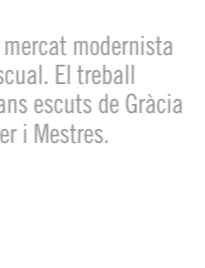
12 Església de Santa Maria de Jesús de Gràcia
c. de Gràcia, 3

Quan el 1835 els franciscans van marxar del proper convent de Santa Maria de Jesús de Gràcia, el veïnat va reivindicar la construcció d'una parròquia pròpia, que avui en dia és la més antiga de Gràcia.

L'església actual, obra de Josep Goday, es va aixecar el 1949. A l'interior destaquen unes belles imatges: l'altar de la Verge dels Dolors, les escultures de l'altar de Joan Rebull, el baptisteri o la Verge de Fátima.

13 Plaça de la Vila de Gràcia
Pl. de la Vila de Gràcia

La plaça de la Vila de Gràcia sempre és plena de terrasses, nens, turistes i graciencs de tota la vida. Castellers, capgrossos, gegants, sardanes, casaments, concerts i actes reivindicatius hi tenen lloc durant tot l'any i animen una plaça que és el cor i l'essència mateixa del barri.

14 Torre del Rellotge
Pl. de la Vila de Gràcia

El mític campanar va ser construït per Antoni Rovira i Trias entre els anys 1862 i 1864. Es tracta d'una torre octogonal de trenta-tres metres d'alçaria amb un rellotge d'esferes de quatre cantons a la base de la qual hi ha una font.

15 Seu del districte
Pl. de la Vila de Gràcia, 2

L'edifici —on abans hi havia l'Ajuntament i ara hi ha el centre administratiu del districte— és una obra de Francesc Berenguer de l'any 1904 que destaca pel color blau cel de la façana. S'hi poden contemplar l'escut de Gràcia, fet de ferro forjat, i els elements decoratius de finestres i balcons, veritables obres d'art del treball en forja.

16 Mercat de l'Abaceria Central
Travessera de Gràcia, 186

Situat a la travessera de Gràcia, el mercat de l'Abaceria Central és un dels llocs més concorreguts del barri. Els productes, els preus populars i la llarga trajectòria al servei dels veïns i veïnes l'han convertit en símbol de la Gràcia treballadora i menestral. El mercat de l'Abaceria està pendent d'una remodelació imminent que ha de preparar-lo per afrontar amb garanties els nous reptes del segle XXI.

17 Casa Madurell
c. de Torrijos, 14

Aquest edifici del 1909 s'atribueix a Francesc Berenguer i Mestres, encara que no presenta cap dels trets d'identitat d'altres obres de l'arquitecte: remolins i motllurats dels estucs i pes notables dels esgrafiats. De fet, es tracta d'un projecte d'una simplicitat compositiva i ornamental extrema. Tan sols recorre a la pedra al senzill sòcol baix i per al maó es reserva la tasca d'articular la resta de la façana. És possible que a les cobertes d'estuc picat s'allotgessin originàriament els esgrafiats de disseny característic de Berenguer.

18 Casa Castellet
c. de Torrijos, 26

No hi ha dubte que som al davant d'una casa del final del segle XIX. Sota el frontó semicircular que trenca el ràfec que es recolza sobre mènsules apareix emmarcada la data del 1898. Lluís de Miquel i Roca, més conegut per altres treballs modernistes a Gràcia, va projectar aquest d'estil neoclàssic amb balcó corregut sustentat, també, sobre mènsules estriades. Com en el cas d'altres edificis de la Vila de Gràcia, una rehabilitació ha convertit els baixos en locals comercials.

19 Casa Miquel Cal Millàs
c. de Vallfogona, 18

Un ànec, un escarabat, una aranya, una granota, un cigne... apareixen pintats sota les cornises de cada planta a la façana del carrer de Vallfogona. Joan Marsant fa que la natura sigui protagonista amb motius florals pesants esculpits als balcons que completen el disseny abarocat de l'edifici premodernista que va projectar el 1893. També cal destacar el florí que converteix l'aresta en cantonera arrodonida a l'altura de la planta primera.

20 Masoveria de la Virreina
c. de Sant Lluís, 1 i 5

De l'antiga finca de la Virreina, tan sols se'n conserva la masoveria on vivien els encarregats de l'exploració agrícola. D'impressionants dimensions, caldria imaginar-se com era la masia senyorial.

Al final del XIX va passar a mans d'una congregació de germanes dominiques que hi van acollir els fills dels obrers durant les jornades de treball i que més endavant va transformar-se en el Colegio Religiosas de la Presentación. Avui en dia es dedica a activitats pastorals de Càritas.

21 Casa Rubinat
c. de l'Or, 44

Els esgrafiats bicolor de corbes entortolligades comparteixen protagonisme amb els balcons ondulats i els pinacles aguts que coronen l'edifici.

Tot i que els esgrafiats i el treball en maó ens delaten l'autoria de Francesc Berenguer, qui signa l'obra el 1906 és Rubió i Bellver, ja que Berenguer no tenia la titulació corresponent.

22 Casa Enric Cera
c. de l'Or, 40

Amb dues terrasses coronades per pinacles i una galeria d'arcs rebaixats a la darrera planta, l'edifici d'estil historicista del 1915 ens recorda obres monumentals... tot i que només el sòcol és de pedra, ja que la resta és pedra artificial o estuc.

Aparcat al davant de la casa, habitualment hi havia un dels primers cotxes matriculats de la ciutat: el B-28 del doctor Cera, el segon metge de Barcelona que visitava els pacients a casa seva. Entusiasta de les quatre rodes, va ser soci fundador i president del RACC.

23 Plaça de la Virreina
Pl. de la Virreina

La virreina —que era la vídua del virrei del Perú, Manuel Amat— va refugiar-se al palauet d'estiueig que el seu marit va fer a l'antiga hisenda Vidal, la Torre Xica.

Davant l'església podem veure la font amb l'escultura que representa la bíblica Rut del 1906, obra del gracienc Josep M. Camps, i una plaça que ens recorda que aquí va néixer el gimnasta olímpic Joaquim Blume i Carreras.

24 Església Sant Joan de Gràcia
Pl. de la Virreina

On abans havia estat el jardí del palau, el 1889 s'hi va aixecar l'església de Sant Joan de Gràcia. Malmesa durant els fets de la Setmana Tràgica, Francesc Berenguer la va reformar i va afegir-hi la capella modernista del Santíssim amb mosaics de Mario Maragliano. Testimoni de festes religioses i populars, com ara les ballades de sardanes de l'Orfeó Gracienc, és un dels espais destacats de la festa major.

25 Casa Serés
c. de Verdi, 39

L'impressionant drac de ferro forjat que habita al balcó principal, la inscripció de la data en lletres gòtiques, les rajoles dels sotabalcons, la fusta a les gelosies i al ràfec... tot plegat ens evoca l'època medieval seguint la pauta de l'arquitectura historicista que agradava el 1902. La casa és obra de Miquel i Roca, sens dubte l'arquitecte més prolífic de la Gràcia de les acaballes del segle XIX.

26 Plaça del Diamant
Pl. del Diamant

Plena de vida a totes hores, la plaça del Diamant —dita així perquè era el barri dels joiers— dona nom a la coneguda novel·la de Mercè Rodorera que es recordada gràcies a l'escultura que Xavier Medina-Campeny va fer el 1980 de la protagonista, la Colometa, i dels seus coloms. Quan el 1850 es va urbanitzar aquesta parcel·la, Josep Rosell, que es dedicava al comerç de la pedreria, va tenir la idea de batejar els carrers i les places amb noms de pedres precioses, avui en dia encara existents: carrer de la Perla, carrer de l'Or i carrer del Topazi.

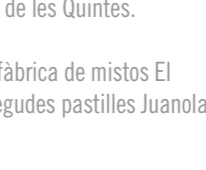
27 Refugi antiateri
Pl. del Diamant

Enmig del parc infantil, sorprèn trobar-hi l'entrada al refugi antiateri que els veïns i veïnes van construir al subsòl durant la Guerra Civil espanyola per protegir-se dels bombardejos. Aquest refugi, un dels més de 1.300 que hi havia a la ciutat, té capacitat per a dues-centes persones i es pot visitar en recorreguts guiats. Visites: Taller d'Història de Gràcia (Tel.: 932 196 134 – 647 843 084). tallerhistoriagràcia@gmail.com.

28 Can Pardal
c. del Montseny, 49

Els pardals de la bassa van donar nom al senzill mas que va enderrocar Ramon Aymerich, casat amb la filla del pagès, per construir-hi un edifici magnífic: llums d'aranya, arrambadors de ceràmica, capella... El piular dels pardals va tenir les campanes del seu rellotge, que va substituir al del proper campanar de la plaça d'Orient —ara de la Vila de Gràcia—, silenciats després de la Revolta de les Quintes.

Aymerich va destinar part del nou edifici per a la fàbrica de mistos El Globo i per a la farmàcia on s'elaboraven les conegudes pastilles Juanola.

29 Teatre Lliure
c. de Leopoldo Alas, 1 i 3

Al final del segle XIX va ser la Cooperativa La Lleialtat. Als anys trenta del segle passat va patir una reforma important, fruit de la qual són les pilastres estriades, les tres arcades centrals i la lògia de la planta pis que li confereix un marcat caràcter clàssicista.

Inaugurat el 1976 i reobert el 2010, el Teatre Lliure proposa versions arriscades dels clàssics que converteixen el públic en protagonista. En l'actualitat, també té una segona seu al Palau de l'Agricultura de Montjuïc.

30 Casa Gaspar Gali
c. del Montseny, 45

Allà on es troben els carrers del Montseny i de Leopoldo Alas s'aixeca un interessant edifici modernista del 1924, amb una interessant solució formal de la cantonada. La impressionant tribuna de set arcs de mig punt de les plantes superiors se sosté gràcies a una columna exempta amb dos arcs que la buiden visualment.

31 Oratori de Sant Felip Neri
c. del Sol, 2 i 12

“Jo mai havia oït una Missa com aquella [...] El sol queia de ple en la mesa de fusta on el capella, pobrament ornamentat, celebrava; mentres en el cor, sense barana, cantaven els altres, arrambats a la paret per a no caure endavant [...]” Impressionat, Joan Maragall va descriure així l'estat en què les flames i el saqueig havien deixat l'oratori després de la Setmana Tràgica del 1909.

L'església neobarroca pertanyia a la comunitat fundada per sant Felip Neri en la qual els seglars i els laics viuen amb l'amor i la caritat com a únics vincles.

32 Plaça de la Revolució
Pl. de la Revolució

La Revolució de Setembre —La Gloriosa, 1868— que va destronar Isabel II a favor de la democràcia resumeix l'esperit obrer i llibertari de Gràcia. Curiosament, abans havia estat coneguda com la plaça d'Isabel, en record de santa Isabel primer i d'Isabel II, més tard.

La competència de l'Abaceria va obligar a tancar el mercat i la plaça es va convertir en espai de la festa major. Castellers, diables i guarniments a la xarranca de mosaics del terra ho celebren.

33 Plaça del Sol
Pl. del Sol

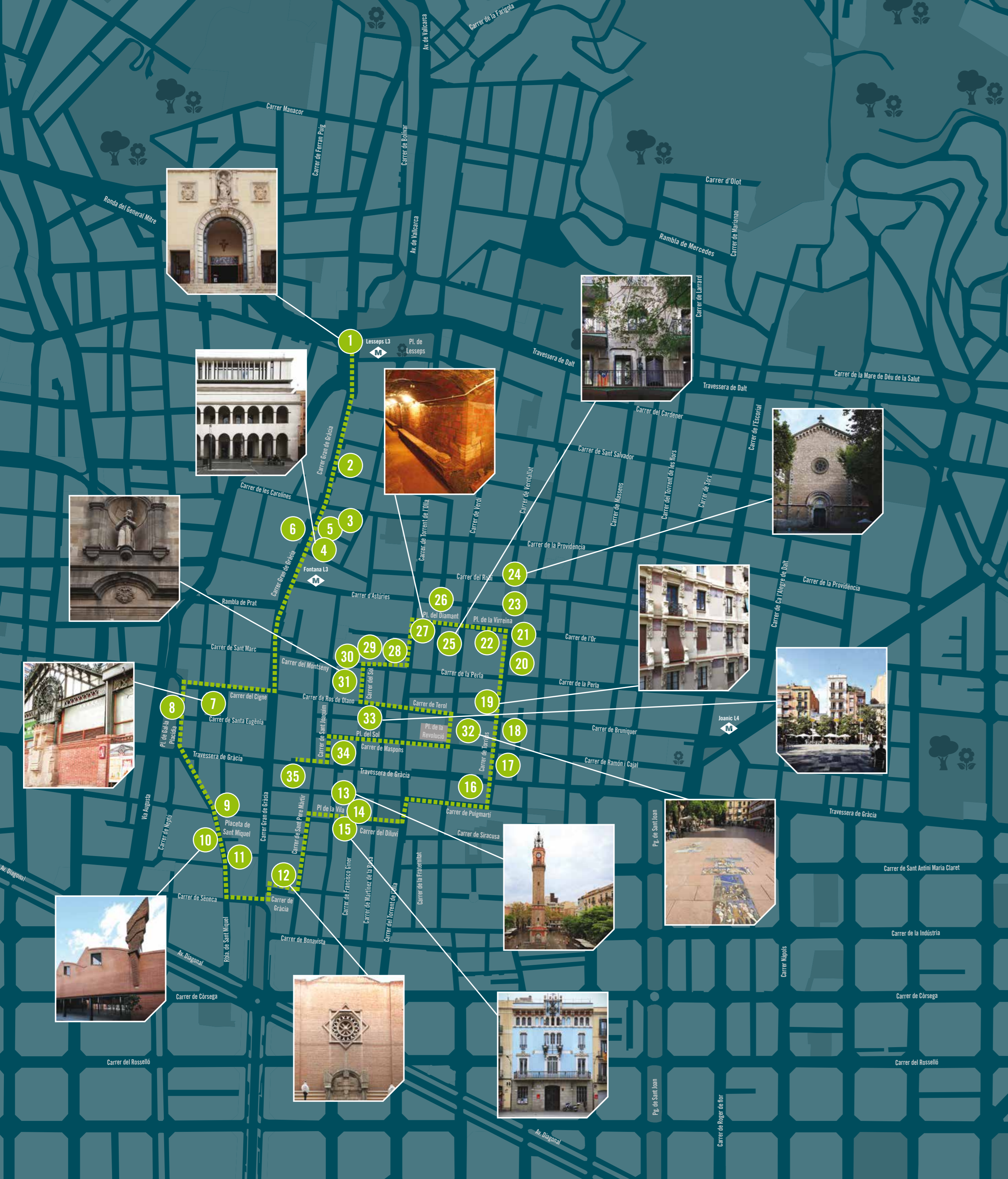
Envelat de començaments de segle era un dels més populars. A la dècada dels seixanta, la música més reivindicativa d'artistes com ara Raimon, Serrat o La Trinxà l'omplien de gom a gom. El 1872 era coneguda com els Encants Graciencs, el mercat ambulants dels diumenges.

Si fem la volta a la plaça, hi trobarem el rellotge de l'escultor gracienc Joaquim Camps i la Casa dels *barcos* que, entre els esgrafiats florals en verd, reproduïa un vaixell de vapor i un veler, ja que el seu propietari era mariner.

34 Centre Cultural La Violeta
c. de Maspons, 6 i 8

Amb salons de café, billars, ball i descans, la Societat de Fomento Voluntario de la Villa de Gràcia era l'espai d'esbarjo dels graciencs. Construït el 1893, al frontó semicircular reproduceix l'escut dels tres liris de Gràcia. Tret de les baranes i de les finestres que inicialment eren balustrades, exteriorment l'edifici actual és fidel al projecte neoclàssic de Jaume Gustà. No passa el mateix a l'interior, on ha desaparegut la monumental escala.

ELS ORÍGENS DE GRÀCIA

- 1 ELS JOSEPETS
Pl. de Lesseps, 25
- 2 ESCOLA VEDRUNA
c. Gran de Gràcia, 236
- 3 TORRE DE L'AIGUA
c. de Santa Agata, 4 i 6
- 4 CASA BARÓ DE LA BARRE - LA FONTANA
c. Gran de Gràcia, 190 i 192
- 5 PLAÇA DE TRILLA
Pl. de Trilla
- 6 CAN TRILLA
c. Gran de Gràcia, 177
- 7 MERCAT DE LA LLIBERTAT
Pl. de la Llibertat, s/n
- 8 PLAÇA DE GAL-LA PLACÍDIA
Pl. de Gal-la Placídia
- 9 INSTITUT VILA DE GRÀCIA
c. de Lluís Antúnez, 12
- 10 ESCOLA JOSEP MARIA JUJOL.
ANTICS TALLERS MAÑACH
c. de la Riera de Sant Miquel, 39 i 45
- 11 EDIFICI MODERNISTA
c. de la Riera de Sant Miquel, 44
- 12 ESGLÉSIA DE SANTA MARIA DE JESÚS DE GRÀCIA
c. de Gràcia, 3
- 13 PLAÇA DE LA VILA DE GRÀCIA
Pl. de la Vila de Gràcia
- 14 TORRE DEL RELLOTGE
Pl. de la Vila de Gràcia
- 15 SEU DEL DISTRICTE
Pl. de la Vila de Gràcia, 2
- 16 MERCAT DE L'ABACERIA CENTRAL
Travessera de Gràcia, 186
- 17 CASA MADURELL
c. de Torrijos, 14
- 18 CASA CASTELLET
c. de Torrijos, 26
- 19 CASA MIQUEL CAL MILLÀS
c. de Vallfogona, 18
- 20 MASOVERIA DE LA VIRREINA
c. de Sant Lluís, 1 i 5
- 21 CASA RUBINAT
c. de l'Or, 44
- 22 CASA ENRIC SERRA
c. de l'Or, 40
- 23 PLAÇA DE LA VIRREINA
Pl. de la Virreina
- 24 ESGLÉSIA SANT JOAN DE GRÀCIA
Pl. de la Virreina
- 25 CASA SERÉS
c. de Verdi, 39
- 26 PLAÇA DEL DIAMANT
Pl. del Diamant
- 27 REFUGI ANTIAERI
Pl. del Diamant
- 28 CAN PARDAL
c. del Montseny, 49
- 29 TEATRE LLIURE
c. de Leopoldo Alas, 1 i 3
- 30 CASA GASPAR GALI
c. del Montseny, 45
- 31 ORATORI DE SANT FELIP NERI
c. del Sol, 2 i 12
- 32 PLAÇA DE LA REVOLUCIÓ
Pl. de la Revolució
- 33 PLAÇA DEL SOL
Pl. del Sol
- 34 CENTRE CULTURAL LA VIOLETA
c. de Maspons, 6 i 8
- 35 FONT PÚBLICA
Travessera de Gràcia, 126

AQUESTA RUTA L'HA FET:

Nom	Data

Segueix-nos a Instagram i comparteix la teva experiència! #100X100GRÀCIA

Essències de Gràcia

Al districte trobem dues obres d'Antoni Gaudí declarades Patrimoni Mundial per la UNESCO: el Park Güell i la Casa Vicens. Aquesta ruta et proposa anar d'una a l'altra mentre gaudeixes de Gràcia, del seu comerç creatiu i de la seva gent. **Descobreix-les**

La burgesia al carrer Gran de Gràcia

Recuperar la cultura catalana i promoure la transformació del país era la voluntat modernista. Impressionants edificis, ostentació d'una burgesia creixent que amagava la realitat més obrera de Gràcia. **Admira'ls**

L'arquitectura a Gràcia

Vestigs del món rural i industrial, habitatges historicistes i joies modernistes s'amaguen als carrers de Gràcia. Viu l'evolució urbanística i gaudeix dels treballs artesanals d'ahir i d'avui. **Viu-la**

A peu de la Sagrada Família al Park Güell

Aquest itinerari és la manera més curta d'anar caminant de la Sagrada Família al Park Güell - o a l'inrevés, de baixada -, creuant el Camp d'en Grassot i Gràcia Nova, descobrint la Sedeta i moltes coses més. **Gaudeix-lo**

Els voltants del Park Güell

El projecte d'Eusebi Güell de construir torres en un jardí d'estil anglès no va reeixir, però un segle més tard el Park Güell ha estat testimoni passiu de la transformació dels barris que l'envolten. **Recorre'ls**

No em llençis! Passa'm a algú altre.

